

การเปรียบเทียบสายพันธุ์ข้าวโพดในการผลิตข้าวโพดฝักอ่อนในจังหวัดอุบลราชธานี
(A Comparison of Corn Varieties for Baby Corn Production
in Ubon Ratchathani)

โดย พิทักษ์ สิงห์ทองลา รักเกียรติ แสนประเสริฐ ศรีประไพ ธรรมแสง
ฤทธิวรรณ นิลเพ็ชร์*1/

บทคัดย่อ

การเปรียบเทียบผลผลิตของข้าวโพดฝักอ่อนบางสายพันธุ์ ทำการปลูกทดลองที่ แปลงทดลองพืชผัก ภาควิชาพืชสวน คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ทำการปลูก 2 การทดลองปีอยและการสำรวจการผลิต การปลูกทดลองที่ 1 ปลูกในช่วงเดือนมกราคม ถึงมีนาคม 2535 วางแผนการทดลองแบบ factorial design ประกอบด้วยพันธุ์ข้าวโพด 3 พันธุ์ กับ ระยะปลูก 25 และ 35 ซม. การปลูกทดลองที่ 2 ปลูกช่วงเดือนมิถุนายน-สิงหาคม 2535 เป็นการเปรียบเทียบพันธุ์ที่ต่างกันจากการปลูกทดลองที่ 1 กับพันธุ์การศึกษา นอกจากนี้ ยังมีการศึกษาการสำรวจข้อมูลการผลิตและการตลาดข้าวโพดในจังหวัดอุบลราชธานี

ผลการปลูกทดลองที่ 1 พบว่า พันธุ์เชียงใหม่ 90 ให้ผลผลิตต่อน้ำหนักสดฝักตีหลัง มากเป็นอันดับ 1 53.4 กก./ไร่ ผลผลิตสูงอย่างมีนัยสำคัญ มากกว่าพันธุ์ มข.922 และพันธุ์สุวรรณ 1 ศิริไห์ผลผลิต 116.4 และ 71.8 กิโลกรัมต่�이ร ตามลำดับ และผลผลิตต่อน้ำหนักสดฝักตีหลังปอกเปลือกแล้วของการใช้ระยะปลูก (25 และ 35 ซม.) พบว่า ไม่แตกต่างกันทางสถิติ (118.8 และ 108.6 กก./ไร่) ตามลำดับ ในการปลูกช่วงที่สอง พบว่า พันธุ์เทเวตา 55 มีให้ผลผลิต 211.5 กก./ไร่ ซึ่งให้ผลผลิตสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญ กับพันธุ์ เชียงใหม่ 90 (146.0 กก./ไร่) สุวรรณ 35 01 (98.3 กก./ไร่) และ มข.922 (91.9 กก./ไร่) เกษตรกรในจังหวัดอุบลราชธานี ไม่ทำการผลิตข้าวโพดฝักอ่อน เนื่องจากไม่มีประสบการณ์พอเพียง ยังคงนำเข้าข้าวโพดฝักอ่อนจากภูมิภาคช่อง จังหวัดนครราชสีมา นำมากายยังจุดซื้อขายรวมของฟาร์มที่ตลาดเทศบาลที่ 6 อาเภอวารินชำราบ เพื่อนำไปขายส่งยังพื้นที่อื่น ๆ ภายในจังหวัดอุบลราชธานี

*1/ คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี อุบลราชธานี 34190

A Comparison of Corn Varieties for Baby Corn Production
in Ubon Ratchathani

By. Pitak Singtongla, Rugkeart Sanprasert, Sripapai Thummasaeng,
and Uraiwun nilpech. *1/

Abstract

A comparison of some varieties of baby corn was studied at the Horticultural department, Faculty of Agriculture, Ubon Ratchathani University. The first yield trial, was from January to March, 1992. and was a factorial design with three varieties and two plant spacing of 25 and 35 cm. The secondary trial was from June to Agust, 1992.,using the result of the frist trial to compare with other commercial varieitits. In addition, the third study investigated maketting of baby corn production in Ubon Ratchathani proice.

The Results of the first trial found that variety of baby corn Chiang Mai 90 produced 153.4 Kg/Rai of fresh young ears was significantly higer than production from K.K.U. 922 and Suwan 1 which produced 116.4 and 71.8 Kg./Rai of fresh young ears respectively. Production from plant spacing was nonsinificant. In the second trial variety Thawadha 55 produced 211.5 Kg/Rai of fresh young ears when was significantly higer than production from Chiengmai 90 (146.0 Kg./Rai),Suwan 3501 (98.3 Kg/Rai) and K.K.U.922 (91.9 Kg./Rai). The Farmers in Ubon Ratchathani do not produce baby corn because they have no experience. Yet baby corn is imported from Pakchong district, Nakorn Ratchasima and sold in Warinchumrab district whole sale market for distribution to other areas in Ubon Ratchathani

---

*1/ Faculty of Agriculture, Ubon Ratchathani University, Ubon 34190

สารบัญ

บทคัดย่อภาษาไทย	๑
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๒
สารบัญเรื่อง	๓
สารบัญตาราง	๔
คำนำ	๑.๑
คำขออนุญาต	๑.๒
การตรวจสอบสาร	๒
การจำแนกชนิดและพันธุ์ข้าวโพดผักห่อน	๒
สภาพแวดล้อมทั่วไปในการผลิตข้าวโพดผักห่อน	๓
การผลิตข้าวโพดผักห่อนในภาคตะวันตก	๓
โครงสร้างการตลาดข้าวโพดผักห่อนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	๔
วิธีดำเนินการวิจัย	๖
อุปกรณ์และวิธีการ	๖
การเก็บข้อมูล	๘
การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ	๘
ผลและวิจารย์ผลการทดลอง	๙
การทดลองครั้งที่ ๑	๙
การทดลองครั้งที่ ๒	๑๓
การสร้างชื่อเมืองการตลาด	๑๗
สรุปผลการทดลอง	๑๘
เอกสารอ้างอิง	๒๐

၁၂

ข้าวโพดผักอ่อน (Baby corn) ซึ่งมีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า Zea mays Linn. เป็นพืชในวงศ์กล้วยไม้ (Gramineae) ที่สำคัญมากที่สุด มีคุณค่าอาหารสูง นับเป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญมากที่สุด ใช้บริโภคสดและระบบอุตสาหกรรมบรรจุกระป๋อง และมีการพัฒนาเพื่อส่งออกในรูปผักสด ซึ่งสามารถขายได้ในตลาด得到 เยี่ยม และยุโรป สาธารณรัฐคุณค่าอาหารพบว่ามีชาต้อหารที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกาย เช่น คาร์บอยไซเดรต บูรติน ไกลโคเจน เบ็นตัน ทั้งนี้มาจากการผลิตของข้าวโพดผักอ่อนท่านั้น นำไปเบลือกและดองยังสามารถนำไปเสี้ยงสัดได้อีก ข้าวโพดผักอ่อน เป็นพืชที่ใช้สารป้องกัน瓜 ใจดีศัตรูพืชน้อยมากหรือไม่ใช้เลยในบางท้องที่ จึงไม่เป็นอันตรายต่อผู้บริโภค อายุเก็บเกี่ยวสั้นประมาณ 55-60 วันเท่านั้น สามารถปลูกได้หลายครั้ง

สำหรับประเทศไทยนั้น มีพื้นที่ป่ากรุงรวมทั้งประเทศ ปี 2531/32 จำนวน 22,327
ไร่ให้ผลผลิตรวมทั้งเบสิกอ ก 82,348 ตัน/ปี ผลผลิตเฉลี่ย 1,013 กก./ไร่ (สำนักงานเศรษฐกิจ
, 2535) และจากการสำรวจทางการศึกษาว่า มีแหล่งป่าที่สำคัญอยู่สองแห่งคือภาคตะวันตก ได้
แก่ จังหวัดกาญจนบุรี ราชบูรีและนครปฐม สมุทรสาคร มีพื้นที่ป่ากรุงรวม 19,724 และภาคตะวัน
ออกเชียงใหม่ พม่ากานในจังหวัดคราชสีมา มีพื้นที่ป่ากรุงประมาณ 4,053 ไร่

ในการวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะศึกษาช่วงเวลาบลูก การใช้ระยะปลูกและเปรียบเทียบพันธุ์ที่เหมือนกัน และยังศึกษาข้อมูลการตลาดและศักยภาพในการผลิตข้าวโพดผักก่อนภายในจังหวัดอุบลราชธานี เพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมเกษตรกรต่อไป

การตรวจเอกสาร

บังจุนันข้าวโพดผักอ่อนได้รับความนิยมจากผู้บริโภคมากและ เป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญมากพืชหนึ่งเพรษนอกจากจะได้รับประทานสดแล้วยังใช้ส่งโรงงานอุตสาหกรรม รัฐบาลไทยได้บรรจุให้ข้าวโพดผักอ่อน เข้า เป็นพืชหนึ่งในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาตินับที่ 6 (พ.ศ. 2530-2534) และ เป็นโครงการเร่งส่งเสริมแก่เกษตรกร เพื่อผลิตเป็นพืชอุตสาหกรรม ซึ่งบังจุนันก็ได้รับความนิยมจากผู้บริโภคมากขึ้น จากปี 2522 มีปริมาณการส่งออก 886 ตัน คิดเป็นมูลค่า 18.3 ล้านบาท และได้เพิ่มขึ้นเป็น 4,482 ตัน มูลค่า 101.1 ล้านบาท ในปี 2527 (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2528) ข้าวโพดผักอ่อนยังหารายได้จากการขายส่วนล่าช้า ในเบลอก และใหม่ หลังจากการเก็บเกี่ยวแล้วเพื่อนำมาเป็นอาหารสด หรือหมักไว้ทำแก่รากกระปือ ที่พาร์เมคเมทของโรตีจังหวัดราชบูรี จะรับซื้อประมาณ 300-400 บาทต่อไก่ (สุนนทา, 2531)

ข้าวโพดผักอ่อนปลูกกันมากในภาคกลาง ภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ตามลำดับ และพื้นที่ที่ปลูกได้แก่พื้นที่รังสิต 1 สุวรรณ 1 สุวรรณ 2 ข้าวโพดเสี้ยงสัตว์พันธุ์ลูกผสม และข้าวโพดหวานพิเศษ สำหรับการปลูกในภาคตะวันออกเฉียงเหนือปลูกมากในหลายจังหวัดได้แก่ นครราชสีมา อุบลราชธานี ศรีสะเกษ และบุรีรัมย์ ซึ่งมีโรงงานแปรรูปอาหาร จึงเป็นแหล่งรับซื้อเพื่อการบรรจุภัณฑ์ สภาพพื้นที่การผลิตที่จังหวัดบุรีรัมย์ เป็นเขตที่ดอนอาศัยน้ำฝนผลิตข้าวโพดผักอ่อนที่บุกเบลอกแล้วจะอยู่ในช่วง 50-100 กิโลเมตรต่อไร์

1. การจันแนกชนิดและพันธุ์ข้าวโพดผักอ่อน

สุนนทา (2531) รายงานว่า พันธุ์ข้าวโพดผักอ่อนที่ใช้ในบังจุนันได้จากข้าวโพดหวานได้แก่ พันธุ์ไทย เอ็นอาร์ หรือพันธุ์ลูกผสม พันธุ์ข้าวโพดหวานธรรมชาติหรือพันธุ์ กษยต และพันธุ์ข้าวโพดหวานพิเศษหรือพันธุ์ลูกผสม เช่น พันธุ์ที่ได้จากข้าวโพดเสี้ยงสัตว์ได้แก่ พันธุ์สุวรรณ 1 พันธุ์สุวรรณ 2 และพันธุ์ KTX2602 (ลูกผสมสามทาง) เป็นต้น ส่วนพันธุ์ที่บรับประ年之久เป็นพันธุ์เพื่อผักอ่อนโดยตรงได้แก่ รังสิต 1 (ลูกผสมสามทาง) และพันธุ์เชียงใหม่-8704 (CMB8704) (ประวิตรและคณะ, 2532) ส่วนพันธุ์อื่น ๆ มีรายบิชักได้ปรับปรุงและส่งเสริมแก่เกษตรกรบ้างแล้วในบางท้องที่

การให้ผลผลิตข้าวโพดฝักอ่อนแยกต่างกันไปตามสภาพพื้นที่ปลูกและพันธุ์บลูก สมนิคและ
บรารอมาย (2529) พบว่า พันธุ์สุวรรณ ให้ผลผลิตก้อนตัดแห้งสูงสุด คือ 2,619 กก./ไร่
รองลงมาคือพันธุ์ไพรโอเนียร์ 6181, พันธุ์ Baby corn, พันธุ์ขุบเบอร์สวีท และพันธุ์รังสิต 1 โดยมี
ผลผลิต 2,616 1,976 1,931 และ 1,859 กก./ไร่ ตามลำดับ ในท่านองเดียวกัน ผลผลิต
หลังตัดแห้งพันธุ์สุวรรณ ให้ผลผลิตสูงสุดคือ 342.5 กก./ไร่ รองลงมาคือ พันธุ์ไพรโอเนียร์ 6181
พันธุ์รังสิต 1 พันธุ์ Baby corn และ พันธุ์ขุบเบอร์สวีท โดยมีผลผลิต 341 289 283 และ 260
กก./ไร่ ตามลำดับ

2. สภาพแวดล้อมทั่วไปในการผลิตข้าวโพดฝักอ่อน

คืนและการใช้ปุ๋ยสำหรับการปลูกข้าวโพดฝักอ่อนในภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียง
เหนือ เกือบทั้งหมดปลูกหลังฤดูทากา แนะนำส่งที่มีน้ำผลประทาน ดินในภูมิภาคนี้เป็นดินร่วนปน
ทราย ซึ่งร่วนเหมือนปูนทราย มีความสมดุลผ่านเกณฑ์ต่า ปริมาณธาตุอาหารหลักไม่เพียงพอต่อ¹
การเจริญเติบโต การปลูกจะแนะนำเม็ดห้องใช้ปุ๋ยเคมี เช่น 15-15-15 หรือ 21-0-0 รองกันหลุมใน
อัตรา 75-100 กก./ไร่ เมื่อข้าวโพดออกผลแล้วประมาณ 25 วัน ใช้ปุ๋ยสูตร 21-0-0 อัตรา 75
กก./ไร่ โดยวิธีรดน้ำและฉ่ายลูกและกลบปุ๋ยหรืออาจใช้ปุ๋ยบุเรีย (46-0-0) อัตรา 25-30 กก.
/ไร่ แทนก้าดีบางท้องที่แนะนำภาคตะวันออกเฉียงเหนือจะเป็นห้องใช้ปุ๋ยอินทรีย์รวมกับปุ๋ยเคมี เช่น
แบบทุ่งกุลาร่องนาห นจังหวัดร้อยเอ็ดยโสธร ศรีสะเกษ สุรินทร์ และมหาสารคาม ห้องใช้ปุ๋ยกอก²
เช่นปุ๋ยโลหะ อัตรา 2 ตัน/ไร่ รวมกับปุ๋ยเคมี 15-15-15 อัตรา 75-100 กก./ไร่ รองกัน³
หลุมตอนปลูก เมื่อข้าวโพดออกผลแล้วอายุ 25-30 วัน ใช้ปุ๋ย ammonium nitrate ห้อง 50-75 กก.
/ไร่ (มงคล, 2531)

3. การผลิตข้าวโพดฝักอ่อนของภาคตะวันตก

อ่างฯ (2534) สรุปผลการศึกษาการผลิตข้าวโพดฝักอ่อนของภาคตะวันตกดังนี้

1. การปลูกข้าวโพดฝักอ่อน ยังเป็นอาชีพที่เกษตรกรพอใจอยู่เนื่องจากเป็นพืชที่หัวผลตอบ⁴
แทนเรื้อร ปลูกได้ปีละ 2-3 ครั้งมีคุณภาพง่ายพันธุ์และปุ๋ยให้แล้วมากับชื้อฝักข้าวโพดดึงฯ
สามารถขายยอดและต้นข้าวโพดได้ และไม่ต้องมี器械แมลงควบคุม ซึ่งแม้รายได้ต่อไร่จะไม่มากนัก
เมื่อเทียบกับพัฒนาดีเยี่ยมที่เป็นพืชที่ราคาไม่สูงมากเมื่อเทียบกับพืชต่าง ๆ อย่างไรก็ตามเกษตรกร

แต่ละรายสามารถบลู๊กข้าวโพดอ่อนได้เพียงรายละ 1-3 ไร่ เนื่องจากการบลู๊กข้าวโพดเมินงาน
ละ เอี้ยด ต้องใช้แรงงานมาก

2. พันธุ์และเทคโนโลยีการผลิต ยังไม่พร้อมอย่างที่เกษตรกรนัก ซึ่งถึงแม้ว่าปัจจุบันหน่วยงานทั้งของรัฐและเอกชนมีพันธุ์มากกว่า 20 พันธุ์ แต่ก็ยังไม่เป็นที่รู้จักของเกษตรกร ทางภาคตะวันตกนัก การเลือกใช้พันธุ์ต่าง ๆ เป็นไปตามที่คนกลางจะตัดสินใจข้อหารมาให้ ส่วนเทคโนโลยีการผลิตอื่น ๆ ได้แก่ การไส้ปุ๋ย การกำหนดวันเก็บผักไว้รับจากคนกลาง เพื่อนำมายังเช้าหน้าที่ จะนี้การถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับข่าวสารพืชก่ออ่อน นอกจากจะฝ่านเจ้าหน้าที่ของรัฐแล้ว ควรจะถ่ายทอดฝ่านคนกลางด้วย ความรู้ต่าง ๆ ซึ่งจะได้รับการปฏิบัติทั่วถึงและเร็วทัน

3. บริษัทชาร์โพร็อกซี่ก่อตั้งไม่สมบูรณ์ บางช่วงจะมีมากแต่บางช่วงก็ขาดตลาดหิ้ง เกษตรกรและคนกลางทรายบี้มุหนานี้ตี และได้พยายามแก้ไขแต่ยังไม่ประสบผลสำเร็จ เป็นอย่าง จำกสภาวะอากาศที่มีฝนตกหนักในเดือนกันยายน-ตุลาคม หากเที่ยวก็ไม่ได้ และช่วงที่อากาศร้อนจัด เช่นเดือนเมษายน ก็มีลูกไม่ได้ เช่นกัน หรือหากปลูกได้ผลผลิตก็ต่ำมาก มุหนานนี้เป็นเรื่องที่ยากที่จะ แก้ไขได้ในระยะสั้น เพราะการแก้ไขนั้นจะต้องลงทุนเพิ่มขึ้น แต่ราคายังคงสูงต่อจากชาร์โพร็อกซี่ก่อตั้งไม่รุ่งอาจให้เกษตรกรพยายามผลิตในฤดูที่สภาพอากาศไม่เหมาะสมดังกล่าว ทางที่จะ เป็น ไปได้ก็คือ จะต้องคัดเลือกปรับปรุงพันธุ์ชาร์โพร็อกซี่ก่อตั้งให้ทนร้อนและทนฝนได้ ซึ่งคงจะใช้เวลา นาน หรือหากราคาขายเพิ่มสูงกว่าฤดูปกติ 8-10 เท่า เช่นเดียวกับหม้อหัวไหง เกษตรกรก็คงจะ พยายามผลิตให้ได้ของตามปริมาณที่ตลาดต้องการจนได้

4. คุณภาพของผลผลิต การซื้อขายผลผลิตจากเกษตรกรในปัจจุบันเป็นการซื้อขายตามน้ำหนักแบบคละทั้งเปลือก ราคาขึ้นลงตามภาวะตลาด ผู้ซื้อจะซื้อเมื่อไรก็ได้ ไม่ต้องรอคิว

4. គ្រងសរោបការពាណិជ្ជកម្មដែលអាចរៀនឱ្យការណ៍វិញទៅលើការបង្ហាញ

ความต้องการของตลาดบริรักษ์ผักสดยังมีอยู่ เนื่องจากยังไม่เป็นที่รู้จักแพร่หลายของผู้บริโภคในท้องถิ่น ดังนั้นแหล่งรับซื้อข้าวโพดผักชื่อนี้สักวันท่องถิ่นจึงได้กรองงานที่ผลิตข้าวโพดผักชื่อนี้บรรจุกระป๋อง ซึ่งในปัจจุบันมีการผลิต 3 แห่ง

ช่วงเวลาที่ร่องงานเมดทาการ จันอุยกับช่วงเวลาที่พลพลิตาในท้องถิ่น ออกสูตคลา เป็นสาคัญร่องงานที่ อาเภอละหานทรัย จังหวัดบุรีรัมย์ ต้องการซื้อข้าวโพดฝักห่อน ฉพะที่แกะ

เบสิอิกแล้ว จากเกษตรกรทั้งที่เป็นสมาชิกและไม่เป็นสมาชิกของร่องงาน มีการประกันราคารับซื้อผลผลิตผู้ก่อการดฐานที่ปอกเบสิอิกแล้ว ของสมาชิกไว้ประมาณ 15-17 บาทต่อกิโลกรัม ถ้าไม่ใช่สมาชิกจะกำหนดราคาตามสภาวะตลาด ปัจจุบันต้องการข้าวโพดผักอ่อน/kg เบสิอิกแล้วประมาณ 250 ตันต่อปี ไม่แยกขนาด ความยาวหัก 4-10 ซม. การซึ้งน้ำหนักกระแทกที่หน้าร่องงานชา รำ เป็นเงินเดือนสุดภัยหลังการน้ำผลผลิตมาส่งให้ร่องงานหมุดแล้วประมาณ 7 วัน ปัจจุบันร่องงานได้ผลผลิตส่วนใหญ่จากแหล่งปลูกในเขต อ. ละหานทราย อ. บ้านกรวด อ. บุรีรัมย์ และกิ่ง อ. เสิงสาง จ. นครราชสีมา ซึ่งเป็นพื้นที่ในโครงการพัฒนาเพื่อความมั่นคง ของกระทรวงกลาโหม ร่องงานที่ กิ่ง อ. เท่างอย จ. สกลนคร ต้องการข้าวโพดผักอ่อน 100 ตันต่อปี ปัจจุบันได้รับผลผลิตส่วนใหญ่จากแหล่งปลูกในเขต อ. โคกศรีสุวรรณ กิ่ง อ. เท่างอย อ. บุคคล และ อ. เมือง จ. สกลนคร มีพื้นที่เพาะปลูกรวมประมาณ 2,500 ไร่ ปลูกเฉพาะถุงฟัน โดยมีเงินจากการรับซื้อ เช่นเดียวกับร่องงานที่ อ. ละหานทราย ร่องงานที่ร้อยเอ็ดต้องการข้าวโพดผักอ่อนทั้งเบสิอิก ประมาณ 1,000 ตัน/ปี ราคากิโลหน้าร่องงานประมาณ 1.70 - 1.80 บาท/kg. ข้าวโพดผักอ่อนที่ใช้เป็นวัตถุคินิบินปัจจุบันส่วนหนึ่งได้มาจากเกษตรกรที่ได้รับการส่งเสริมการปลูกจากทางร่องงาน ซึ่งมีพื้นที่เพาะปลูกประมาณ 500 ไร่ ในเขต จังหวัดกาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด ยะหรชร บุกดาหาร ปลูกในถุงแสง พื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในเขตชลประทาน ผลผลิตยังส่วนหนึ่งได้มาจาก จังหวัดสกลนคร ในถุงแสง และจังหวัด นครราชสีมาในถุงฟัน ซึ่งการซึ้งน้ำหนักกระแทกที่รำและหน้าร่องงานชาระค่าผลผลิตเป็นเงินสดและบางส่วนชาระผ่านธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์

กรมส่งเสริมการเกษตร (2533) รายงานว่ามีการผลิตข้าวโพดผักอ่อนในจังหวัดนครราชสีมาและศรีสะเกษ มีเกษตรกรที่ผลิตตั้งแต่ 2 ไร่ขึ้นไปมีจำนวน 292 และ 56 ราย ตามลำดับ และคิดเป็นพื้นที่ 4,053 และ 150 ไร่ ตามลำดับ

วิธีดำเนินการวิจัย

อุปกรณ์และวิธีการ

ระยะเวลาและสถานที่ทำการทดลอง แบ่งเป็น 2 การทดลองและ 1 การศึกษาข้อมูล ตามวัตถุประสงค์ของโครงการดังนี้

การทดลองที่ 1 ระยะเวลา ตั้งแต่ มกราคม 2535 ถึง มีนาคม 2535

สถานที่ศึกษา แปลงทดลองของภาควิชาพืชสวน คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

การทดลองที่ 2 ระยะเวลาตั้งแต่ มิถุนายน 2535 ถึง สิงหาคม 2535

สถานที่ศึกษา แปลงทดลองของภาควิชาพืชสวน คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

การสำรวจข้อมูล เป็นการศึกษาการตลาดข้าวโพดภายในจังหวัดอุบลราชธานี โดยออกใบสำรวจและสัมภาษณ์ 1 ระยะเวลาตั้งแต่ มกราคม 2535 ถึง ธันวาคม 2535 ถึงสถานที่ศึกษา ภายในอาเภอเมืองและอาเภอไก่เตียง

แผนการทดลอง

ในการจัดตัวรับการทดลอง (treatment) ที่จะศึกษาแบบ Randomized Complete Block Design (RCBD)

การทดลองที่ 1 การศึกษาพันธุ์กับระยะปลูกที่เหมาะสม

วางแผนการทดลองแบบ Factorial in RCBD มีจำนวน 3 ชั้น ตัวรับการทดลองประกอบด้วย 6 ตัวรับ ซึ่งเกิดจาก 2 ปัจจัยศึกษาพันธุ์ข้าวโพดฟักอ่อนจำนวน 3 สายพันธุ์ คือ พันธุ์เชียงใหม่-90 (CMB.) พันธุ์ มข. 922 และพันธุ์ สุวรรณ 1 และอีกบัวจัยศึกษาพันธุ์ (ระยะต้น) 2 ระยะศึกษา 25 และ 30 ซม. โดยใช้ขนาดแปลงย่อย 3×5 ตารางเมตร จำนวน 2 ต้นต่อหลุม

การทดลองที่ 2 การศึกษาเบรียบเทียบกับพันธุ์การค้าอื่น ๆ ในฤดูฝน

วางแผนการทดลองแบบ RCBD มีจำนวน 4 ชั้น ตัวรับการทดลองประกอบด้วยข้าวโพด 4 สายพันธุ์ ที่กำลังเป็นปูกนิยมทั่วไปในภาคอื่น โดยเฉพาะที่รองงานบรรจุกระป่อง เป็นต้น จำนวน 2 พันธุ์ และเบรียบเทียบกับพันธุ์ที่ใช้ระยะต้นที่ทำผลผลิตสูงในการทดลองที่ 1 ที่ศึกษาเหมาะสมที่สุดจำนวน 2 พันธุ์ และใช้แปลงย่อย 3×5 ตารางเมตร

การสำรวจข้อมูล เพื่อศึกษาการผลิตและการตลาดข้าวโพดฝักห่อนานจังหวัดอุบลราชธานี โดยการออกใบสั่งเกตุการณ์ สำรวจ และสัมภาษณ์ผู้เกี่ยวข้องกับการผลิต ได้แก่ เกษตรกรในแหล่งผลิตพื้นที่ภาคอีสานของจังหวัด เช่น อาเภอภูแล ลักษ์ อาเภอพิมลลักษ์ อาเภอเมือง และอาเภอวารินชำราบ และอาเภอเมือง นอกจากนี้ยังเป็นกลุ่มพ่อค้า เช้า ของรับส่ง เจ้าหน้าที่เกษตร ภายในจังหวัดที่คิดว่าเป็นตัวแทนที่ได้ข้อมูลครอบคลุมพอสมควร จากนั้นก็จะสรุปถึงความสามารถในการผลิตและข้อจำกัด ปัญหาราคา ช่วงฤดูกาลที่มีผล รวมทั้ง ปัญหาและแนวทางแก้ไข

การเตรียมตัวและแปลงปลูก

ใช้ปุ๋ยขาวอัตรา 100 กก./ไร่ ไถอยและไถพรวน หลังจากนั้นปรับพื้นที่ให้มี ความสม่ำเสมอ วัดขนาดแปลงอย่าง 3 x 5 ตารางเมตร

การปลูก โดยใช้เม็ด ใช้ระยะปลูก(ระยะต้น) 25 และ 30 ม. ระยะแตก 75 ม. จำนวน 4 ต้น และยอดเม็ด 3-4 เม็ด/หลุม นีดฟันอกราชีนควบคุมวัชพืช อัตรา 300 กรัม/ไร่ เมือกสำอาง 2 สัปดาห์ ทำการถอนหญ้า ให้เหลือ 2 ต้นต่อหลุม

การใส่ปุ๋ยไส้ปุ๋ยคอกอัตรา 1 ตัน /ไร่ โดยรองกันหลุมพร้อมกับปุ๋ย คือ สูตร 15-15-15 ในอัตรา 75 กิโลกรัมต่อไร่ เมืออายุประมาณ 25 วัน หลังปลูก จะใส่ปุ๋ยสูตร 46-0-0 อัตรา 25-30 กก./ไร่ และพรวนติดกลบโคน

การให้น้ำ จะให้น้ำสม่ำเสมอ 2-3 วันต่อครั้งยกเว้นวันที่มีฝนตกจะคงไว้ที่น้ำ โดยการรดน้ำเข้าหรือเย็น เพื่อรักษาความชื้นในดินให้สูง

การลดยอด เมื่อเริ่มเห็นช่อดอกตัวผู้เริ่มผลสำเร็จออก เพื่อลดการใช้อาหารไป สร้างส่วนที่ไม่จำเป็น และป้องกันไม่ให้เกิดการผสมเกสรและเกิดการปฏิสนธิ ซึ่งจะทำให้เกิด การพัฒนาของเม็ดเดร็วชัน ทำให้คุณภาพการเรียงไข่ปลาไม่สวยงาม

การเก็บข้อมูล

การบันทึกข้อมูลลักษณะประจำพื้นที่

- ความสูงผักแรก
- น้ำหนักผักแรกก่อนแยกหลังบออกเบสีอก
- น้ำหนักผักสองก่อนแยกหลังบออกเบสีอก
- จำนวนผักต่อหัว
- จำนวนและน้ำหนักผักที่ตลาดต้องการ
- จำนวนและน้ำหนักผักเสีย
- อายุการเก็บเกี่ยว

การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

ทำการวิเคราะห์ความแปรปรวนของข้อมูล (Analysis of Variance) ตามแผนการทดลองแบบ RCBD และเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระหว่างพารับ การทดลองโดยวิธี Duncan's Multiple Range Test (DMRT) ที่ระดับความเชื่อมั่นทางสถิติ 95 เปอร์เซนต์ (Gomez และ Gomez, 1984)

ผลและวิจารณ์ผลการทดลอง

การทดลองที่ 1 การศึกษาพันธุ์กับระยะปฐกติ้งเมื่อจะสูบ

1.1. อายุเก็บเกี่ยว พบร้า ระยะปฐก 35 ช.m. มีอายุเก็บเกี่ยวได้เร็วกว่า ระยะปฐก 25 ช.m. อย่างมีนัยสำคัญ คือ 55 และ 57 วัน ตามลำดับ (ตารางที่ 1) และพันธุ์ที่อายุเก็บเกี่ยวสั้นที่สุดคือ พันธุ์ มช. 922 คือมีอายุ 50 วัน รองลงมาคือพันธุ์ เชียงใหม่ 90 และพันธุ์ สุวรรณ 1 คือมีอายุ 55 และ 64 วัน ตามลำดับ

น้ำหนักผักหั่นเบสิก

น้ำหนักผักหั่นเบสิก พบร้า การใช้ระยะต้น 25 และ 35 ช.m. ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ คือมีน้ำหนัก 1,236 และ 1,185 กก./ไร่ ตามลำดับ (ตารางที่ 1) และพันธุ์ เชียงใหม่ 90 มีน้ำหนักสูงสุด คือ 1,604 กก./ไร่ ซึ่งมากกว่าพันธุ์ มช. 922 กับพันธุ์สุวรรณ 1 อย่างมีนัยสำคัญ คือมีน้ำหนัก 1,162 และ 865 กก./ไร่ ตามลำดับ

น้ำหนักผักหลังปอกเบสิก พบร้า การใช้ระยะต้น 25 และ 35 ช.m. ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ คือมีน้ำหนัก 228 และ 225 กก./ไร่ ตามลำดับ (ตารางที่ 1) และพันธุ์ เชียงใหม่ 90 มีน้ำหนักสูงสุด คือ 316 กก./ไร่ ซึ่งไม่แตกต่างกันทางสถิติกับพันธุ์ มช. 922 ซึ่งมีน้ำหนัก 225 กก./ไร่ แต่มีน้ำหนักมากกว่าพันธุ์ สุวรรณ 1 อย่างมีนัยสำคัญซึ่งมีน้ำหนัก 138 กก./ไร่ ตามลำดับ

น้ำหนักผักตี พบร้า มีผลในทางของเดียวกับน้ำหนักผักรวมหลังปอก คือ การใช้ระยะต้น 25 และ 35 ช.m. ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ คือมีน้ำหนัก 119 และ 109 กก./ไร่ ตามลำดับ (ตารางที่ 1) และพันธุ์ เชียงใหม่ 90 มีน้ำหนักสูงสุด คือ 153 กก./ไร่ ซึ่งไม่แตกต่างกันทางสถิติกับพันธุ์ มช. 922 ซึ่งมีน้ำหนัก 116 กก./ไร่ แต่หั่นสองพันธุ์มีน้ำหนักมากกว่าพันธุ์ สุวรรณ 1 อย่างมีนัยสำคัญซึ่งมีน้ำหนัก 72 กก./ไร่

น้ำหนักผักเสียขนาด พบร้าไม่แตกต่างจากการทางสถิติของการใช้ระยะปฐก 25 และ 35 ช.m. คือมีน้ำหนัก 71 และ 57 กก./ไร่ ตามลำดับ (ตารางที่ 1) และพันธุ์ที่เสียขนาดสูงสุดคือพันธุ์ เชียงใหม่ 90 รองลงมาคือพันธุ์สุวรรณ 1 แต่มีน้ำหนักมากกว่าพันธุ์ มช. 922 อย่างมีนัยสำคัญ คือมีน้ำหนักผักเสียขนาด 80 63 และ 49 กก./ไร่ ตามลำดับ

ตารางที่ 1 น้ำหนักพืช จำนวนพืช อายุเก็บเกี่ยว ของข้าวโพดพืชอ่อน 3 พันธุ์ที่รับประทาน 25 และ 35 ซม.

รังษีชนิด (A) พืช (B)	อายุการ เก็บเกี่ยว (วัน)	น้ำหนักพืช ตั้งเบล็อก (กг./ไร่)	น้ำหนักพืช ตกลงเบล็อก (กг./ไร่)	น้ำหนัก พืชติด พืช (กг./ไร่)	ผ้าเสื่อขนาด น้ำหนัก (กг./ไร่)	ผ้าเสื่อขนาด น้ำหนัก (กг./ไร่)	น้ำหนักก้อน ต่อหลังบอก (กг./ไร่)
รังษีปลูก 25	57 a	1,236	228	119	71	45	5.4
รังษีปลูก 35	55 b	1,185	225	109	57	38	5.9
พืชติดรังษี 90	55 a	1,604 a	316 a	153 a	80 a	52 b	5.4 ab
พืชติดรังษี 922	50 b	1,162 b	225 ab	116 a	49 b	65 a	5.1 b
พืชติดรังษี 1	64 c	865 b	138 b	72 b	63 ab	7 c	6.5 a
C.V. (%)	2.4	25.5	41.6	27.3	30.4	15.3	16.4

ค่าเฉลี่ย วิเคราะห์ตามแบบ Duncan's multiple test ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.5 เมอร์เซนต์

ตารางที่ 2 จำนวนผัก ของข้าวโพดผักอ่อน ซึ่งเป็นอิทธิพลของพันธุ์ กับ ระยะปลูก

ระยะปลูก (A) พันธุ์ (B)	จำนวน ตั้งปลอก (ผัก/ไร่)	จำนวน ผักดี (ผัก/ไร่)	จำนวน ผักเสียหาย (ผัก/ไร่)	จำนวน ผักเสียรูบทรง (ผัก/ไร่)	จำนวน ผัก/ตัน
ระยะปลูก 25	33,088 a	19,392	7,310 a	6,108 a	2.5
ระยะปลูก 35	27,584 b	16,896	5,419 b	4,807 b	2.5
พันธุ์ เชียงใหม่ 90	40,096 a	24,459 a	8,160 a	6,880 b	3.4 a
พันธุ์ นข.922	36,768 a	21,280 a	6,485 b	8,427 a	2.7 b
พันธุ์ สุวรรณ 1	14,144 b	8,693 b	4,448 c	1,067 c	1.4 c
C.V. (%)	12.3	17.7	17.0	13.1	13.4

ค่าเฉลี่ย วิเคราะห์ตามแบบ Duncan's multiple test ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.5 เปอร์เซนต์

น้ำหนักผักเสียรูปทรง พบร้า ไม่แตกต่างจากการทางสัตวิชองการใช้ระยะปลูก 25 และ 35 ซม. ศือมีน้ำหนัก 45 และ 38 กก./ต่ ตามลำดับ (ตารางที่ 1) และพบร้ามีความแตกต่างกันทางสัตวิช หง 3 พันธุ์ โดยพันธุ์ที่มีผักเสียรูปทรงสูงสุด ศือ พันธุ์ มช.922 รองลงมาคือพันธุ์ เชียงใหม่ 90 และพันธุ์ สุวรรณ 1 ศือมีน้ำหนัก 65 52 และ 7 กก./ต่ ตามลำดับ

สัดส่วนน้ำหนักร่วมก่อนต่อหลังบวก เบ็นค่าแสดงให้เห็นอัตราการมีเบสีอก กับเนื้อผักอ่อนที่ไม่รวมเบสีอก หากมีสัดส่วนที่แคน ก็แสดงว่ามีเบสีอกน้อย หรือมีเนื้อมาก ซึ่งดีกว่าสัดส่วนที่กวางกว่า จากการทดลอง พบร้า ไม่แตกต่างจากการทางสัตวิชองการใช้ระยะปลูก 25 และ 35 ซม ลงมาไม่ต่างกันทางสัตวิชกับพันธุ์ เชียงใหม่ 90 แต่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญกับพันธุ์ มช.922 ศือมีสัดส่วน 6.5 5.4 และ 5.1 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณา น้ำหนักผักหงเบสีอก ผักบอกเบสีอก และผักตี้ จะเห็นว่าให้ผลใบในท่านองตี๋วันก็ศือ การใช้ระยะปลูก 25 ซม. จะมีน้ำหนักมากกว่าการใช้ระยะปลูก 35 ซม.. ยกเว้นในพันธุ์ มช.922 ที่มีน้ำหนักหงเบสีอกของระยะปลูก 35 ซม. มีค่ามากกว่าระยะปลูก 25 ซม.

ส่วนของผักที่บอกเบสีอก เมื่อแยกเบ็นพักตี้ ผักเสียขนาด และผักเสียรูปทรงจะเห็นว่าผักตี้จะมากกว่าผักเสียรูปทรง ผักเสียขนาด ตามลำดับ ยกเว้นในพันธุ์ มช.922 เท่านั้นที่ผักเสียรูปทรงมากกว่าผักเสียขนาด ในพันธุ์สุวรรณ 1 จะเห็นได้ชัดว่า ผลผักตี้มากกว่าทุกพันธุ์ น่องจากมีผักเสียขนาดมากกว่าทุกพันธุ์ และแม้ว่าจะมีผักเสียรูปทรงน้อยกว่าทุกพันธุ์

1.3 จำนวนผัก

จำนวนผักหงเบสีอก พบร้าระยะปลูก 25 ซม. มีจำนวนผักมากกว่า ระยะปลูก 35 ซม. อย่างมีนัยสำคัญ ศือมีจำนวนผัก 33,088 และ 27,584 ผัก/ต่ ตามลำดับ (ตารางที่ 2) และพันธุ์ที่มีจำนวนผักสูงสุดคือเชียงใหม่ 90 ศือมีจำนวนผัก 40,096 ผัก/ต่ รองลงมาแม้มีต่างกันทางสัตวิชกับพันธุ์ มช.922 ซึ่งมีจำนวนผัก 36,768 ผัก/ต่ แต่หัวสองพันธุ์ก็มีจำนวนผักมากกว่าพันธุ์ สุวรรณ 1 อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งมีจำนวนผัก 14,144 ผัก/ต่

จำนวนผักศือหลังบอกเบสีอก พบร้า การใช้ระยะปลูก 25 ซม. มีจำนวนผักมากกว่า แม้ไม่ต่างกันทางสัตวิชกับการใช้ระยะปลูก 35 ซม. ศือมีจำนวนผัก 19,392 และ 16,896 ผัก/ต่

ตามลักษณะ (ตารางที่ 2) และความแตกต่างระหว่างพันธุ์ เป็นไปในท向องเดียวกับ จำนวนผักหั้งเบสีอิก คือ พันธุ์ที่มีจำนวนผักสูงสุดคือ เชียงใหม่ 90 คือมีจำนวนผัก 24,459 ผัก/ไร่ รองลงมา แม้ว่าไม่ต่างกันทางสถิติคือ พันธุ์ มช. 922 ซึ่งมีจำนวนผัก 21,280 ผัก/ไร่ แต่ห้องสองพันธุ์ที่มีจำนวนผักมากกว่าพันธุ์ สุวรรณ 1 อย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งมีจำนวนผัก 8,693 ผัก/ไร่

จำนวนผักเสียขนาด พนว่า การใช้ระยะเวลา 25 ชม. มากกว่า ระยะ 35 ชม อย่างมีนัยสำคัญ คือ จำนวนผัก 7,310 และ 5,419 ผัก/ไร่ ตามลักษณะ (ตารางที่ 2) และพันธุ์มีความแตกต่างกันทางสถิติหั้ง 3 พันธุ์ Rudy พันธุ์ที่มีจำนวนผักเสียขนาดสูงสุดคือ เชียงใหม่ 90 รองลงมาคือพันธุ์ มช. 922 และพันธุ์ สุวรรณ 1 ซึ่งมีน้ำหนัก 8,160 6,485 และ 4,448 ผัก/ไร่ ตามลักษณะ

จำนวนผักเสียรูปทรง พนว่า การใช้ระยะเวลา 25 ชม. มากกว่า ระยะ 35 ชม อย่างมีนัยสำคัญ คือ จำนวนผัก 6,108 และ 4,807 ผัก/ไร่ ตามลักษณะ (ตารางที่ 2) และพันธุ์มีความแตกต่างกันทางสถิติหั้ง 3 พันธุ์ Rudy พันธุ์ที่มีจำนวนผักเสียรูปทรงสูงสุดคือ มช. 922 รองลงมาคือพันธุ์ เชียงใหม่ 90 และพันธุ์ สุวรรณ 1 ซึ่งมีน้ำหนัก 8,427 6,880 และ 1,067 ผัก/ไร่ ตามลักษณะ

จำนวนผักต่อต้น พนว่า ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติของระยะเวลา 25 และ 35 ชม. คือมีจำนวน 2.5 และ 2.5 ผักต่อต้น ตามลักษณะ (ตารางที่ 2) แต่พบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ Rudy พันธุ์ที่มีจำนวนผักเสียขนาดสูงสุดคือ เชียงใหม่ 90 รองลงมาคือพันธุ์ มช. 922 และพันธุ์ สุวรรณ 1 ซึ่งจำนวน 3.4 2.7 และ 1.4 ผักต่อต้น ตามลักษณะ

หากพิจารณาอิทธิพลของระยะเวลาที่มีต่อ จำนวนผักรวมจะเห็นว่าให้ผลในท向องเดียวกับน้ำหนัก คือระยะ 25 ชม. มีจำนวนผักมากกว่าระยะเวลา 35 ชม. เนื่องจากมีจำนวนต้นต่อหัวที่มากกว่าระยะเวลา 35 ชม. และมีเพียงพันธุ์ มช. 922 ที่มีจำนวนผักเสียรูปทรงมากกว่าผักเสียขนาด

และพันธุ์ที่มีจำนวนผักต่อต้นน้อยกว่า สรุกกว่าก็จะได้ผลผลิตหั้งน้ำหนักและจำนวนผักรวมมากกว่าพันธุ์ที่มีจำนวนผักต่อต้นน้อยกว่า

การทดลองที่ 2 การศึกษาเบรี่ยนเพียงกับพันธุ์การค้าอื่น ๆ ในฤดูฝน

2.1 อายุการเก็บเกี่ยว หน่วยพันธุ์ มช.922 เก็บเกี่ยวได้เร็วกว่า พันธุ์เชียงใหม่
90 พันธุ์เทวตา 55 และพันธุ์สุวรรณ 3501 อย่างมีนัยสำคัญ คือมีอายุ 42 50 55 และ 75
วัน ตามลำดับ (ตารางที่ 3)

2.2 ន័ោរីកដ្ឋាក

ผู้คนนักผู้ตั้งเบสิก พบร้า พันธุ์เทวฯ 55 มีนาคมมากกว่าพันธุ์สูรรม 3501 และพันธุ์ มข.922 พันธุ์ เชียงใหม่ 90 ตามลำดับ ซึ่ง 2 พันธุ์หลังไม่แตกต่างกันทางสัณฐานีมีผู้คน
1,871 1,651 1,152 และ 1,124 กก./รร ตามลำดับ (ตารางที่ 3)

ผู้นำนักฟอกหลังปอกเปลือก พบร้าพันธุ์เทวดา 55 มีแนวโน้มที่นานกว่าพันธุ์ส่วนรวม 3
501 และยังมากกว่าพันธุ์ มช.922 และพันธุ์ เชียงใหม่90 อย่างมีนัยสำคัญ คือมีผู้นำนัก 553 292
244 และ 235 กก./กร. ตามลำดับ (ตารางที่ 3)

น้ำหนักผักตี พูวัวพันธุ์ เทวามิแวนร์เมเย่ ให้น้ำหนักมากกว่าพันธุ์เรียงใหม่และมากกว่าพันธุ์สุวรรณ 3501 และพันธุ์ มข.922 อย่างมีนัยสำคัญ ศึกษาน้ำหนักผักตี 211 146 98 และ 92 กก./กรัมตามลำดับ (ตารางที่ 3)

ผู้หนักผักเสียหาย ในพันธุ์ สุวรรณ 3501 เทวดา 55 และพันธุ์ มช.922 พ่วง
ไม้แตกต่างกันทางสถิติ ยกเว้นพันธุ์เชียงใหม่ 90 ที่มีผู้หนักผักอย่างกว่าทุกพันธุ์อย่างมีนัยสำคัญ คือมี
ผู้หนัก 119 111 104 และ 70 กก./ตัว ตามลำดับ (ตารางที่ 3)

น้ำหนักผักเสียบหูทรง ในพันธุ์ เทวดา 55 มช.922 และพันธุ์สุวรรณ3501 พวง
ไม้แทกต่างกันทางสถิติ ยกเว้นพันธุ์เชียงใหม่ 90 ศิริน้ำหนักผักเสียบหูทรงมากกว่าทุกพันธุ์อย่างมี
นัยสำคัญ ศิริน้ำหนัก 42 39 25 และ 81 กก./กิว ตามลำดับ (ตารางที่ 3)

หากพิจารณาด้านนักผัก จะเป็นว่าพันธุ์สุวรรณ3501 แม้มีด้านนักผักทึบ เปสือกและน้ำหนักหลังปอกเบสือก มากกว่าพันธุ์ มช.922 และพันธุ์ เชียงใหม่ 90 แต่มีด้านนักผักตื้นอยู่ เนื่องจากมีผักเสียขนาดสูง ส่วนพันธุ์เทเวศา55 ให้ผลผลิตค่อนข้างนักผักตื้นอยู่ เนื่องจากน้ำหนักหลังปอก และที่เป็นผักตื้นมีด้านนักสูง แม้ว่าจะมีผักเสียขนาดและผักเสียรูปทรงไม่ต่างกับพันธุ์สุวรรณ3501 และพันธุ์ มช.922 ส่วนพันธุ์เชียงใหม่ 90 แม้จะมีผักเสียขนาดและรูปทรงน้อยกว่าทุกพันธุ์แต่น้ำหนักทึบ เปสือกและน้ำหนักหลังปอกเบสือกมีน้อยกว่าพันธุ์เทเวศา 55

ตารางที่ 3 อายุเก็บเกี่ยว น้ำหนักพัก และลักษณะผลิตของข้าวโพดพักอ่อนพันธุ์การค้า

พันธุ์	อายุ เก็บเกี่ยว (วัน)	น้ำหนัก ทั้งเปลือก (กก./ไร่)	น้ำหนัก เปลือก (กก./ไร่)	น้ำหนัก ผักดี (กก./ไร่)	น้ำหนักพัก เสียงขนาด (กก./ไร่)	น้ำหนักพัก เสียรูบทรง (กก./ไร่)
1 สุวรรณ 3501	57 a	1,651 b	292 ab	98 b	119 a	25 b
2 เทเวดา 55	55 b	1,871 a	553 a	211 a	111 a	42 b
3 มข.922	42 d	1,152 c	235 b	92 b	104 a	39 b
4 เชียงใหม่90	50 c	1,124 c	249 b	146 ab	70 b	81 a
ค่าเฉลี่ย	66	1,450	332	137	101	47
Lsd.05	0.2	187	291	83	30	29
C.V. (%)	0.8	45.3	52.1	37.9	18.8	38.3

เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย วิเคราะห์ตามแบบ Duncan's multiple test ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซนต์

ก ๑๖๗๑ จ ๕๔๐.๘๒.๗๙
ก ๔๕๑ ๒๕๓๖

- 15 -

2.3 จำนวนผัก

จำนวนผักทั้งเบสิอก พบว่า พื้นที่ มข. 922 มีแนวริมจำนวนผักมากกว่าพื้นที่ เชียงใหม่ 90 พื้นที่เทวนา 55 และมากกว่า พื้นที่สุวรรณ 3501 อย่างมีนัยสำคัญ คือมีจำนวนผัก 50,933 46,667 41,867 และ 34,933 ผัก/ไร่ ตามลำดับ (ตารางที่ 4)

จำนวนผักดีบอคเบสิอก พื้นที่เทวนา 55 มีแนวริมจำนวนผักดี มากกว่าพื้นที่ มข. 922 และมากกว่าพื้นที่เชียงใหม่ 90 และสุวรรณ 3501 อย่างมีนัยสำคัญ คือมีจำนวนผัก 24,800 22,133 21,600 และ 18,667 ผัก/ไร่ ตามลำดับ (ตารางที่ 4)

จำนวนผักเสียงนาด พบว่าพื้นที่ มข. 922 มีแนวริมมากกว่าพื้นที่สุวรรณ 3501 และมากกว่าพื้นที่เทวนา 55 กับพื้นที่เชียงใหม่ 90 อย่างมีนัยสำคัญ คือมีจำนวนผัก 13,733 11,461 10,000 และ 8,667 ผัก/ไร่ ตามลำดับ (ตารางที่ 4)

จำนวนผักเสียรูปทรง พบว่า พื้นที่ เชียงใหม่ 90 มีแนวริมมากกว่าทุกพื้นที่อย่างมีนัยสำคัญ รองลงมาคือพื้นที่ มข. 922 ซึ่งไม่แตกต่างกับพื้นที่ เทวนา 55 แต่มากกว่าพื้นที่สุวรรณ 3501 อย่างมีนัยสำคัญ คือจำนวนผัก 13,147 9,413 6,533 และ 4,880 ตามลำดับ (ตารางที่ 4)

หากพิจารณาจำนวนผักในพื้นที่ต่าง ๆ จะเห็นว่าพื้นที่ มข. 922 แม้มีแนวริมผักทั้งเบสิอกมากกว่าเทวนา 55 ซึ่งเป็นผักดีสูงสุด แต่ผลผลิตของพื้นที่ มข. 922 ต่ำกว่าเนื่องจากมีจำนวนผักเสียงนาดและผักเสียรูปทรงมากกว่าพื้นที่เทวนา 55 และพื้นที่ เชียงใหม่ 90 เป็นพื้นที่ที่มีจำนวนผักเสียรูปทรงมากกว่าทุกพื้นที่ แต่ก็มีผักเสียงนาดมีอยู่กว่าทุกพื้นที่ด้วย เช่นกัน

2.5 ความสูงของผักแรก พบว่ามีความแตกต่างกันทางสถิติในทุกพื้นที่ คือพื้นที่สุวรรณ 3501 มีความสูงมากกว่าพื้นที่ เทวนา 55 พื้นที่ เชียงใหม่ 90 และพื้นที่ มข. 922 คือสูง 57 55 50 และ 42 ซม. ตามลำดับ (ตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 จำนวนผัก และลักษณะผลผลิตของข้าวโพดผักอ่อนกับพันธุ์เพื่อการค้า

พันธุ์	จำนวน ก่อมบกเบกลือก (ผัก /ไร่)	จำนวน ผักดี (ผัก /ไร่)	จำนวน ผักเสี่ยขนาด (ผัก /ไร่)	จำนวน ผักเสียรูบทรง (ผัก /ไร่)
สุวรรณ 3501	34,933 b	18,667 c	11,467 ab	4,880 c
เทวดา 55	41,867 ab	24,800 a	10,000 b	6,533 bc
นข.922	50,933 a	22,133 ab	13,733 a	9,413 b
เชียงใหม่ 90	46,667 ab	21,600 b	8,667 b	13,147 a
ค่าเฉลี่ย	43,733	21,760	10,960	8,480
Lsd.05	12,507	2,187	2,827	3,413
C.V. (%)	17.9	17.7	20.3	25.1

การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย วิเคราะห์ตามแบบ Duncan's multiple test ที่ระดับความเชื่อมั่น 0.5 %

การสำรวจข้อมูล เป็นการศึกษาการผลิตและการตลาดข้าวโพดฝักอ่อนในจังหวัดอุบลราชธานี จากการออกสำรวจพื้นที่ปริมาณที่คาดว่ามีการผลิตข้าวโพดเพื่อการบริโภคฝักอ่อนจำนวน 3 หมู่บ้าน แหล่ง 3 ตลาด ของจังหวัดอุบลราชธานี คือ

1. หมู่บ้านหัวเรือ อำเภอเมือง
2. หมู่บ้านโพธิ์ใหญ่ อำเภอวารินชำราบ
3. หมู่บ้านบุญเปิ่ง อำเภอวารินชำราบ
4. ตลาดอ่าเภอพิมุลมังสรรค
5. ตลาดสุดท้าย อำเภอวารินชำราบ
6. ตลาดสุดท้าย 2 เทศบาลอ่าเภอเมืองอุบลราชธานี

จากการออกสำรวจในพื้นที่ตั้งกล่าวพบว่า ไม่พบการผลิตข้าวโพดฝักอ่อนในทุกพื้นที่ของจังหวัด อุบลราชธานี ในช่วงการศึกษาดังกล่าว และการศึกษากายในตลาดสด พบร้า ตลาดอ่าเภอวารินชำราบ เป็นแหล่งน้ำผลผลิตเข้าข้าวโพดฝักอ่อน มาจากอ่าเภอบางช่อง จังหวัดนครราชสีมา โดยรถพ่อค้าผู้ที่นำฝักจากจังหวัดอุบลราชธานี ไปส่งที่อ่าเภอเมืองจังหวัด นครราชสีมา จากนั้น ขายลับก็จะซื้อฝักที่ขาดตลาด เช่น พักภาคชาวบ้าน ถึง แครอท ฯลฯ ทุ่งหัวดงอุบลราชธานี โดยน้ำลงจุดเดียวคือตลาดวารินชำราบ รวมกันพักรถนิดถึ่น ตามฤดูกาลที่มีการผลิตได้มาก จากนั้น ก็จะมีฝ่าย แม่ค้าปลีก นำรับซื้อที่จุดถ่าย เพื่อนำไปขายส่ง หรือขายบล็อก ยังอ่าเภออื่น ๆ หรือ ตลาดอ่าเภอเมืองกึ่งมารับที่ ตลาดอ่าเภอวารินชำราบ

ราคาข้าวจากอ่าเภอบางช่องของข้าวโพดฝักอ่อนที่ออกเบล็อกพร้อมที่นำไป ไม่แน่นอนขึ้น กับฤดูกาล มีตั้งแต่ปีละ 30 ถุงฯ ละ 10 กิโลกรัม ราคาถุงละประมาณ 270 บาทต่อถุง การบรรจุใช้ถุงพลาสติกเจาะรูให้อากาศระบาย การนำออกสู่ตลาดขายบล็อก นิยมขายเป็น 100 กรัมต่อถุง และ ถุงละ 1 กิโลกรัม แม่ค้าขายจะขายบล็อกนั่งขายในตลาด เป็นแบบน้ำหนักออกบรรจุถุงตั้งกล้าว ราคา 4-6 บาทต่อถุงขนาด 100 กรัม

สรุปผลการทดลอง

การทดลองที่ 1

การใช้ระบลูก 35 ช.m. มีอายุเกินเกี้ยวได้เร็วกว่า ระยะบลูก 25 ช.m. อย่างมีนัยสำคัญ พันธุ์ที่อายุเกินเกี้ยวสั้นที่สุดคือ พันธุ์ มช. 922 รองลงมาคือพันธุ์ เชียงใหม่ 90 พันธุ์สุวรรณ 1 สัดส่วนน้ำหนักรวมก่อนต่อหลังบลอก ไม่แตกต่างจากการทางสถิติของการใช้ระยะบลูก 25 และ 35 พันธุ์สุวรรณ 1 มีค่าสูงสุด รองลงมา เชียงใหม่ 90 และพันธุ์ มช. 922 ซึ่งมีค่าสัดส่วน 6.5 5.4 และ 5.1 ตามลำดับ

น้ำหนักผักหั้งเบสิก ผักบลอกเบสิก และผักตี การใช้ระยะบลูก 25 ช.m. จะมีน้ำหนักมาก กว่าการใช้ระยะบลูก 35 ช.m. ยกเว้นพันธุ์ มช. 922 ที่มีน้ำหนักหั้งเบสิกของระยะบลูก 35 ช.m. มีค่ามากกว่าระยะบลูก 25 ช.m. ในพากที่เป็นผักตี ผักเสียขนาด และผักเสียรูปทรงจะเห็นว่าผักตี จะมากกว่าระยะบลูก 25 ช.m. ตามลำดับ ยกเว้นในพันธุ์ มช. 922 เท่านั้นที่ผักเสียรูปทรงมากกว่าผักเสียขนาด ในการใช้พากเสียขนาด ในพันธุ์สุวรรณ 1 จะเห็นได้ชัดว่า ผลผลิตต่ำกว่าทุกพันธุ์ เนื่องจากมีผักเสียขนาดมากกว่าทุกพันธุ์ และแม้ว่าจะมีผักเสียรูปทรงน้อยกว่าทุกพันธุ์

จำนวนผักรวมจะเห็นว่าเท่ากันในพากองเดียวกับน้ำหนัก ต่อระยะ 25 ช.m. มีจำนวนผักมาก กว่าระยะบลูก 35 ช.m. และในพากองเดียวกันจำนวนต้นต่อพันธุ์ที่มากกว่าระยะบลูก 35 ช.m. และ มีเพียงพันธุ์ มช. 922 ที่มีจำนวนผักเสียรูปทรงมากกว่าผักเสียขนาด และพันธุ์ที่มีจำนวนผักต่อต้น สูง กว่าก็จะทำให้ผลผลิตหั้งน้ำหนักและจำนวนผักรวมมากกว่าพันธุ์ที่มีจำนวนผักต่อต้นน้อยกว่า

การทดลองที่ 2

การศึกษาในฤดูฝน พบร้าพันธุ์ มช. 922 เก็บเกี้ยวได้เร็วกว่า พันธุ์ เชียงใหม่ 90 พันธุ์เทวดา 55 และพันธุ์สุวรรณ 3501 อย่างมีนัยสำคัญ คือมีอายุ 42 50 55 และ 75 วัน ตามลำดับ ในพันธุ์สุวรรณ 3501 แม้มีน้ำหนักผักหั้งเบสิกและน้ำหนักหลังบลอกเบสิก มากกว่าพันธุ์ มช. 922 และ พันธุ์ เชียงใหม่ 90 แต่มีน้ำหนักผักตีน้อย เนื่องจากมีผักเสียขนาดสูง ส่วนพันธุ์เทวดา 55 ทำผลผลิตคือน้ำหนักผักตีสูง เนื่องจากน้ำหนักหลังบลอก และที่เป็นผักตีมีน้ำหนักสูง แม้ว่าจะมีผักเสียขนาด และผักเสียรูปทรงไม่ต่างกับพันธุ์สุวรรณ 3501 และพันธุ์ มช. 922 ส่วนพันธุ์ เชียงใหม่ 90 แม้จะมี

ผักเสียขนาดและรูปทรงน้อยกว่าทุกพันธุ์แต่น้ำหนักตั้ง เบสีอกและน้ำหนักหลังปอกเบสีอกมีน้อยกว่า พันธุ์เทวดา 55 ในพันธุ์num. 922 มีจำนวนผักตั้ง เบสีอกมากกว่าเทวดา 55 ซึ่งน้ำหนักผักตีสูงสุด แต่ผลผลิตของพันธุ์num. 922 ต่ำกว่าเนื่องจากมีจำนวนผักเสียขนาดและผักเสียรูปทรงมากกว่าพันธุ์เทวดา 55 และพันธุ์เชียงใหม่ 90 เป็นพันธุ์ที่มีจำนวนผักเสียรูปทรงมากกว่าทุกพันธุ์ แต่ก็มีผักเสียขนาดน้อยกว่าทุกพันธุ์ด้วยเช่นกัน ส่วนความสูงของผักแรกไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติในทุกพันธุ์

การสำรวจข้อมูล

จากการออกสำรวจในพื้นที่ดังกล่าวพบว่า ในพื้นที่ผลิตข้าวโพดผักอ่อนในทุกพื้นที่ของจังหวัด อุบลราชธานี นิยมทำการศึกษาดังกล่าว ตลาดอ่าเภอวารินชำราบ เป็นแหล่งน้ำผลผลิตเข้า ข้าวโพดผักอ่อน มาจากอ่าเภอบากช่อง จังหวัดนครราชสีมา โดยมีตลาดเทศวารินชำราบ เป็น ตลาดรวมรวมขายส่งในยังอ่าเภออื่น ๆ ภายในจังหวัดอุบลราชธานี ราคาซื้อจากอ่าเภอบากช่อง ของข้าวโพดผักอ่อนที่ปอกเบสีอกแล้ว บริษัทและราคาไม่แน่นอนขึ้นกับฤดูกาล ประมาณในตลาด รวมรวมวันละประมาณ 30 ถุง ๆ ละ 10 กิโลกรัม ราคาถุงละประมาณ 270- 300 บาทต่อถุง การจำหน่าย นิยมขายบล็อกสีกุ้งก้าวเดย์คัตเกรดแยกเป็นถุงพลาสติกเส้นหนัก 100 กรัม ราคาถุงละ 4-6 บาท

เอกสารอ้างอิง

- ประวัติ พุทธานนย์ มงคล เพชรรณี เพ็ญแข นาดาวิตรพ แฉลวิจิตร ใจรมานสี.
2532. การปรับปรุงพันธุ์ข้าวโพดผักอ่อน, บทคัดย่องานวิจัยข้าวโพดผักอ่อน เสนอใน
การประชุมวิชาการพิษผักครั้งที่ 9 ระหว่างวันที่ 22-25 พฤษภาคม 2532 ณ ศูนย์วิจัย
ยางสูงข้าวโพดโดยคณะกรรมการประสานงานวิจัยและพัฒนาพิษผัก สภาวิจัยแห่งชาติ
กรุงเทพฯ . 27 หน้า
- เมืองทอง ทวนทวี และสุรีรัตน์ ปัญญาโรจน์ ทวนทวี. 2532. สวนผัก 2 ผักบ้านเรา กู้ภัยหนังสือ^๑
เกษตร. สยามคอมพิวเตอร์พิค . กรุงเทพฯ. 455 หน้า.
- มงคล พานิชกุล. 2531. ตีแผและการใช้ปุ๋ยสำหรับข้าวโพดผักอ่อน ข้าวโพดอุตสาหกรรม. คณะ
กรรมการประสานงานวิจัยและพัฒนาพิษผัก สภาวิจัยแห่งชาติ ศูนย์วิจัยข้าวโพดข้าวฟ่าง
แห่งชาติ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. กรุงเทพฯ. 230 หน้า.
- สมนึก สดวงค์ และปรางมาย ชลินเบิน. 2529. การเบรี่ยบเทียบพันธุ์ข้าวโพดผักอ่อน บทคัดย่อ^๒
งานวิจัยข้าวโพดผักอ่อน คณะกรรมการข้าวโพดอุตสาหกรรม สำนักงานคณะกรรมการวิจัย
แห่งชาติ . กรุงเทพฯ.
- สุนันทา สมพงษ์. 2531. การปลูกข้าวโพดผักอ่อนเพื่ออุตสาหกรรม ข้าวโพดอุตสาหกรรม. คณะ
กรรมการประสานงานวิจัยและพัฒนาพิษผัก สภาวิจัยแห่งชาติ ศูนย์วิจัยข้าวโพดข้าวฟ่าง
แห่งชาติ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ . กรุงเทพฯ. 230 หน้า.
- อาษา ตันติสิริ . 2534. การศึกษาการผลิตข้าวโพดผักอ่อนในภาคตะวันตก. รายงานผลการประ^๓
ชุมวิชาการผักแห่งชาติ. ณ จังหวัดอุตรธานี. คณะกรรมการประสานงานสภาวิจัย
แห่งชาติ. กรุงเทพฯ. หน้า.
- Gomez,K.A.และ Gomez,A.A. 1984. Statistical Procedures for Agricultural
Research. John Wiley & Sons, Inc. 680 pp.

สารบัญตาราง

ตารางที่ 1 อายุเก็บเกี่ยว น้ำหนักผัก ของข้าวโพดผักอ่อน 3 พันธุ์ที่ใช้ระบบปลูก 25 และ 35 ช.m.	10.1
ตารางที่ 2 จำนวนผัก ของข้าวโพดผักอ่อน 3 พันธุ์ที่ใช้ระบบปลูก 25 และ 35 ช.m.	10.2
ตารางที่ 3 อายุเก็บเกี่ยว น้ำหนักผัก และลักษณะผลผลิตของข้าวโพดผักอ่อนพันธุ์การค้า 4 พันธุ์	14
ตารางที่ 4 จำนวนผัก และลักษณะผลผลิตของข้าวโพดผักอ่อนพันธุ์การค้า 4 พันธุ์	16